

הדלקת נרות: 16:23

צאת השבת: 17:35

מוצ"ש לר"ת: 18:08

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

ריבוי פגישות

ריבוי פגישות לא מוביל בהכרח להיכרות טובה יותר. לפעמים קורה שאחרי יציאה של מספר שנים, עדיין לא מכירים אחד את השני אפילו בדברים בסיסיים ביותר. התקשרה אלי בחורה שיוצאת עם בחור כבר יותר משנה וחצי ופרטה לפני את ספקותיה בנוגע לבחור... היא אמרה: מצד אחד הוא טוב לב, אבל מצד שני הוא לא כל כך חכם... מצד שלישי... אחרי שסיימה, אמרתי לה: תני לי קצת רקע על המשפחה שלו, במה אביו עובד? היא השתקתה למספר שניות, והשיבה: אני לא יודעת אם אבא שלו עובד... רציני לשאול אותה: יש לו אבא? אבל התביישתי. המשכתי לשאול: כמה אחים הם במשפחה? שוב נהיה שקט, והיא ענתה בהיסוס: אני חושבת שבעה... אמרתי לעצמי. אני שואל אתכם: אם כן, מה הם עושים ביחד שנה וחצי, על מה הם מדברים? נתונים בסיסיים כאלו היא לא יודעת והיא מתלבטת... ויש לה ספיקות... צריך לבנות את הפירמידה מהבסיס ולא מהשפיץ! עוד סיבה לא להרבות בפגישות: התרגלות שלילית. כשיוצאים במשך זמן רב ובסופו של דבר רוצים להתנדף ולהיפרד, הדבר קשה מאד. השכל אומר - כן, והרגש אומר - לא. הרבה פעמים הם חוזרים להיפגש, ושוב נפרדים, ושוב חוזרים, וחוזר חלילה, ובינתיים השנים עוברות... להיפרד לגמרי - קשה להם, להתחתן - ברור להם שזה לא מתאים, והם במצב של ON/OFF ושניהם סובלים. זאת ועוד, לפעמים קורה שבני זוג מחליטים להתחתן לאו דווקא בגלל שהם מתאימים אלא בגלל המחשבה של 'איך אוכל להסתדר בלעדיו, הרי כבר התרגלנו?'. ואני שואל: כמה מחליטים על חתונה?? וכשסוף סוף הם נפרדים, הלבבות שלהם שבורים, יש הרבה בכיות... והם נשארים עם צלקות. לכל אחד מהם לוקח זמן רב להשתקם ולהבריא מהקשר הקודם, כדי לפתוח קשר חדש ובריא ללא השוואות. נמצאנו למדים שקשר ממושך לפעמים הופך להיות סוג של עונש.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

מידת הגאווה

פרעה היה בעל מידת הגאווה בצורה מופרזת. הוא טען שלא די בכך שהוא ברא את העולם ואת היאור אלא שהוא ברא גם את עצמו!!! ובאמת גם בפרשה שלנו פרעה מתנהג בצורה מאד מוזרה כפי שנראה בהמשך. מלך מצרים רצה גם לשווק את מציאותו כאלוה. ואיך הוא יצר על עצמו תדמית כזו? בכל ארמונו של פרעה לא היה שירותים! כי הרי אלוה אינו צריך כלל להתפנות. ולכן פרעה גזר על מצרים שמי שימצא בעלות השחר מסתובב ברחובות ייענש, חוץ ממנו ורק לו מותר. בזמן זה היה יוצא פרעה לנילוס שהוא היאור של מצרים, ומתפנה. קוראים יקרים שימו לב - פרעה מוכן להתאפק 24 שעות כדי לשווק את עצמו כאלוה. אבל הקב"ה לא יכל לסבול מידה מגונה זו והיה שובר לו את המיתוס הזה בכל פעם מחדש. נאמר בפרשה: "לֵךְ אֶל־פְּרַעֲהַ בְּפֶקֶד הַנֵּה יֵצֵא הַמִּימָה וְנִצְבֶּתָּ לְקִרְאתוֹ" בדיוק ברגע שפרעה כבר מחכה להגיע לנקודת "היעד" באותו רגע פוגש אותו משה רבנו... כנראה שהוא גם שאל אותו - מה אתה עושה כאן בבוקר השכם? אפשר לדבר איתך באריכות? פרעה כבר מתפוצץ... ולאחר השיחה כבר האיר השחר והוא חייב לחזור לארמון ולהתאפק עוד 24 שעות!!! זהו עונשם של הגאווותנים. כותב הרב דסלר שבעל הכבוד והגאווה לא יחוש בביזיונו. מרוב רדיפת הכבוד והרגשת הגאווה הוא מתבזה אבל הוא לא חש בכך כי הגאווה מקלקלת את השורה. הדבר בא לידי ביטוי יותר בהמשך הפרשה. הקב"ה מנחית על פרעה מכה אחרי מכה. אחרי מכת צפרדע פרעה נשבר ואומר למשה ואהרן: "וַיֹּאמְרוּ הַעֲתִירוּ אֵלַי וְיִסַּר הַצְּפַרְדָּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאַשְׁלַחָה אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ לַה'". ומיד אח"כ "וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ בְּיְהִיתָה הַרְוָחָה וְהַכְּבֵד אֶת־לִבּוֹ...". וכן במכת ערוב - "וַיֹּאמְרוּ לָכֵן זָבַחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ". ואח"כ "וַיִּכְבֵּד פְּרַעֲהַ אֶת־לִבּוֹ גַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת". הרי לפנינו פרעה סופג מכות מתבזה ומושפל ומיד לאח"כ חוזר למרדו לגאותו ועקשנותו. נשאלת השאלה - מדוע התורה מספרת לנו את כל המהלך הזה, היה די לספר בקצרה שפרעה ספג עשר מכות למנות אותם ולהתחיל מיד בסיפור יציאת מצרים? התשובה לכך שכבר למדנו שהתורה נקראת בשם תורה מלשון הוראה. לכל אחד מאיתנו יש בתוך הלב "פרעה קטן" שממאן ומסרב להיכנע, גם בתוך תוכנו ישנה מידה שנקראת גאווה שלא נותנת לנו לוותר. ועל זה אמרו חז"ל: "הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". וכתב הרב דסלר בשם הרמב"ם שמוציאים את האדם מן העולם - כלומר: מעולמו שלו. זאת אומרת שהוא יוצא מהאיזון שלו ומהפוקוס ולא חש מה מתרחש סביבו, וזה מה שלמדנו למעלה - שאינו חש בביזיונו. דרך הפרשיות הללו של מכות מצרים אנו למדים על עצמנו את דרך מלחמת היצר שאינה פוסקת לעולם ואת דרכי ההתמודדות, ומה היתה אחריתו של פרעה - לא רק שיצא מעולמו הפרטי אלא חלף ועבר מן העולם כאשר פרעה וחילו טובעו בים סוף. נשתדל כולנו לשבור את מידת הגאווה ולהתברך בענווה. בברכת שבת שלום אבנר קוואס

באחד הכפרים הרב הגיע לדרוש בבית הכנסת. הרב נעמד מול הקהל ו... שתק. הקהל חיכה, אך לשווא. הרב פשוט דומם. אחד הנוכחים שאל: "כבוד הרב, מדוע אינך דורש?" הרב קרא לו ולחש לו ששכח את השיניים שלו בבית. מיד רצו עוזריו לבית, והביאו לו את השיניים. הרב התחיל לדרוש, ולדרוש... המשך לדרוש ולא סיים. חלפו שעות, הקהל התעייף ורצה כבר ללכת, והרב המשיך לדבר. הגבאי שאל את הרב: "כבודו, מדוע אתה מדבר היום כל כך הרבה?" הרב: "אני לא יכול להפסיק, הבאתם לי את השיניים של אשתי!"

בדיחה

זריקת הרגעה להורים

אסור להיבהל מהתופעה ששמה 'מרד הנעורים', כי בדרך כלל זה הרבה פחות ממה שזה באמת. הרעש הבלגן והצעקות מבהילים אותנו מאוד ונדמה לנו שזה יסתיים בצורה קשה ואולי זה לא יגמר. צריך לדעת שהערכים הבסיסיים שהנחלנו להם בילדות ילוו אותם במשך החיים, ולאחר שתעבור תקופת המרד, לא תחול בהם תזווה משמעותית.

במשך השנים ראיתי הרבה בחורים שירדו מן הדרך בתקופת ההתבגרות, ולפעמים עד כדי שהסביבה התייאשה מהם לממרי, ולא נתנה להם שום סיכוי. ולאחר שהם בגרו יותר, הם חזרו לעצמם, והקימו משפחות לתפארת לשמחת הוריהם.

ישנם הרבה הורים שהילד או הילדה שלהם נשרו מהמסגרת, ומחמת הצער הנורא הם כמעט התגרשו. חלק מהם נחלשו מחמת הלחץ ופוטרו ממקומות עבודתם, ויש שאפילו עברו טראומות גופניות כתוצאה מכך. אמרתי פעם להורים כאלה אל תשכחו שיש לכם עוד ילדים קטנים אחריהם, שצריך לגדל. ואם ילד אחד נשר, תמשיכו להנהיג את הספינה, ואל תתרגשו יתר על המידה. והנושר עתיד לחזור אליכם בגדול. כמו שאמרנו שהגיל הזה בסוף יעבור.

מצאנו רמז לכך בהגדה של פסח. 'כנגד ארבעה בני דברה תורה: אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול'. מפני מה כתוב - אחד חכם ואחד רשע וכו', הרי אפשר לכתוב בקצרה: חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול? מפני מה נכתב על כל ילד את המילה 'אחד'? שני הסברים לדבר: 1. כדי לומר לנו שכל ילד הוא מיוחד וחשוב. לכל ילד יש את התכונות הטובות בו ואת הכישרונות המיוחדים שלו.

2. כל ילד עובר את כל ארבעת השלבים האלה בימי חייו. כשהוא קטן מאד הוא בגדר 'שאינו יודע לשאול'. כשהוא גדל קצת הוא בגדר 'תם'. בגיל הבחורות יש לו את 'מרד נעורים'. הוא פורק עול, מדבר בחוצפה, ורוצה להכתיב את רצונותיו, וזה מתאים קצת ל'רשע'. וכשהוא מתבגר ונהיה לאיש, הוא מת'ישב בדעתו והופך להיות 'חכם'. שימו לב שאחרי שלב 'הרשע' הוא מגיע לשלב 'החכם'.

כאשר הבחורים והבחורות מתעשתים ומבינים את השטויות שהם עשו בגיל ההתבגרות הם מתביישים בכך, ואפילו מבקשים סליחה מההורים. כשהבחור מגיע לגיל 20 פלוס, הוא אומר לאבא שלו: אבא, אני מה זה מצטער על השטויות שעשיתי בגיל 15, אני יודע שאין פארק שלא חיפשת אותי, ואני גם לא אומר לך איפה הייתי... אבל אבא אתה סולח לי?... אמא יקרה, את יודעת מתי המתבגרת מתעוררת? כשנולדת לה התינוקת הראשונה. ואז היא אומרת לך: אמא, אני כל כך מצטערת על גיל 16, אני יודעת שהצמחתי לך קרניים עם ההתנהגות שלי, ושאלך לילה שלא בכית בגללי... אמא, תתפללי עלי שהתינוקת שלי לא תהיה כמוני...

סיפור לשבת

בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל

באחת משכונות ירושלים היתה רק מכולת אחת, ובעליה לא נמנה על קהל יראי ה', במשך שנים רבות הוא ניהל את העסק, והכל באו לקנות אצלו, אחד מתושבי השכונה שנקלע לקשים כספיים, החליט אף הוא לפתוח מכולת.

אבל כיון שאיש זה היה תלמיד חכם והקדיש שעות רבות מסדר יומו ללימוד תורה, לא רצה לבזבז זמן רב במכולת, והחליט שהוא ימכור רק מצרכי יסוד, כמו מוצרי חלב ולחם, וכו', ויעשה זאת בין 6 ל-9 בבוקר בלבד, כך שיהיה באפשרותו להקדיש גם עתה את מרבית יומו לתורה.

לא היתה דעתו של בעל המכולת הוותיק נוחה, בשומעו על פתיחת העסק בשעות בבוקר, והוא תכנן כיצד לפגוע בתלמיד חכם ובמכולתו. מה שעלה במוחו היה רעיון שטני במיוחד, הוא התקשר למשרדי מס הכנסה, והלשין על מוכר המצרכים שאינו מדווח על מכירתו.

לא שהיה לו מידע על כך, אבל ההנחה שלו היתה שאם חוקרי המס יבואו לחנותו של התלמיד חכם ייבהל זה מעצם בואם, ולא יפתח יותר את החנות, לחוקרי המס אין סיבה להזדרז ולהגיע בין 6 ל-9, הם הגיעו לשכונה בשעה 11, ועל פי הכתובת שנמסרה להם לא מצאו את המכולת, הם ניגשו לעוברים ושבים ושאלו איפה יש כאן מכולת. והאנשים הצביעו בפניהם על... מכולתו של המלשין, שהיתה ממוקמת במרחק כמה מטרים מהכתוב שנמסרה לחוקרים...

בעל המכולת הוותיק נחרד מאוד לראות את חוקרי המס נכנסים לחנותו, ומסתבר שעל ראש הגנב בוער הכובע, והוא עצמו היה אחד ממעלימי המס הגדולים, ועתה נתפס בקלקלתו, ומפני הקנס הכבד שהוטל עליו ועוגמת הנפש המרובה שהיתה לו, נאלץ לנעול את חנותו על מסגר ובריח... והתקיים בו: "בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל". (יביע אומר)

הרה"ג מנצור בן שמעון זצוק"ל

סיפר בנו ר' שלמה "באחת הפעמים הגיע יהודי לאבא. כשיצא ראיתי כי פני אבי מקרינים שמחה. פניתי אל היהודי ושאלתי אותו: 'מה אמרת לאבי ששימחת אותו כל כך?' וסיפר לי שלא זכה שיהיו לו ילדים במשך שנים רבות ולפני זמן מה בא לבקש מאבא ברכה, ועוד לפני שבא לבקש ברכה אבא אמר לו: 'בפורים אשתך תהיה בבית חולים'. באותו זמן לא ידע מה רצה ולא הבין את פשר דברי אבי. על מה תהיה אשתו בביה"ח? האם זו ברכה או קללה? ובאמת מדברי אבי לא נפל דבר, בפורים אשתו נפקדה בבן זכר והייתה בבית החולים".

עוד סיפר בנו, כי אחד התלמידים איבד סכום כסף, וכתוצאה מכך גרם לביטול תורה, מאחר שכולם ניסו לעזור ולחפש את הכסף. לפתע ניגש אליו חכם מנצור ואמר: 'לך לארון בצד שמאל למטה, הכסף נמצא שם', ואכן התלמיד הלך ומצא שם את הכסף. כשחזר אמר לרבינו בהתפעלות: 'מופת, מופת', אמר לו רבינו בענוותנותו: 'אין כאן מופת, כיוון שידעתי שאתה מפורז קצת והנחתי שהשארת את הכסף שם', ואמר לו כך בענוותנותו על מנת שלא יבחינו בגודל הנס.

רבינו היה אומר לבחורים בבוקר, מה שעשו בלילה. אחד הבחורים התגורר בקטמון והיה מגיע בכל יום לישיבה בגאולה. ומיודענו זה היה ב"ה כשרוני ומתמיד וקולט במהירות את הלימוד. והנה יום אחד הגיע לשיעור, ועל אף ניסיונותיו להבין את השיעור - לא קלט ולא הבין מאומה והיה בצער רב על כך. אמר לו חכם מנצור: 'אתה בדרך לכאן הסתכלת על צלבי, הבחור לא הבין, מה רוצה הרב. איזה צלבי?', הקשה, "אני לא יודע על מה הרב מדבר". ענה לו הצדיק: 'באחת התחנות של קו 4 ישנה כנסייה ואתה הסתכלת שם, נזכר התלמיד והתפלל מאוד, איך ידע רבינו זאת והודה לו על כך.

זוג מבוגרים היו מקורבים לאבא. יום אחד חלתה האשה במחלה קשה. הרופאים אמרו, שמוכרחים לבצע ניתוח דחוף. אולם, דא עקא, ביצוע הניתוח באותם הימים היה מסוכן עד מאוד, ויש ספק לגבי מידת הצלחתו. ביום חמישי באו בני הזוג לאבא בבכיות, וסיפרו לו על הבדיקה שהייתה ביום רביעי ושהניתוח מפאת דחיפותו נקבע כבר ליום ראשון הקרוב. אמר להם אבא: "אין שום דבר. בקש שיעשו עוד צילום ויראו". היהודי יצא משם באמונה שלמה, וביקש ביום ראשון עוד צילום לפני הניתוח. כשראו שהוא מתעקש הסכימו, ואכן בצילום לא מצאו כלום. הפרופסור, שנכח שם, אמר: "אני רואה שאתה יהודי דתי, לך תעשה בשבת סעודת הודיה על הנס". (פניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

